Zesłanie Ducha Świętego (Msza w Wigilię)

Tekst Ewangelii (*J* 7,37-39): W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza». A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

«Strumienie wody ?ywej pop?yn? z jego wn?trza»

Rev. D. Joan MARTÍNEZ Porcel
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj kontemplujemy osobę Jezusa w ostatni dzień Święta Namiotów, gdy to stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza» (J 7,37-38). Powiedział to o Duchu.

Zstąpienie Ducha jest teofanią, w której wiatr i ogień przypominają nam o transcendencji Boga. Po otrzymaniu Ducha, uczniowie przemawiają bez strachu. W Mszy świętej Wigilijnej widzimy Ducha jako “strumień wody żywej”, niczym ten który wypłynął z Jezusa; i jednocześnie odkrywamy, że także Kościół jest Duchem, który napełnia prawdziwym życiem. Zwykle odnosimy się do roli Ducha na poziomie osobistym, natomiast dziś Słowo Boże zaznacza Jego działanie w całej wspólnocie chrześcijan. «A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego» (J 7,39). Duch tworzy jedność trwałą i mocną, która przemienia wspólnotę w jedno ciało, Ciało Chrystusa. Z drugiej strony, on sam jest źródłem różnorodności darów i charyzmatów, które nas różnią od innych i między nami samymi.

Jedność jest jasnym znakiem obecności Ducha w naszych wspólnotach. Najważniejsze w Kościele jest niewidoczne, i jest to właśnie obecność Ducha, który ją ożywia. Gdy patrzymy na Kościół wyłącznie ludzkimi oczyma, bez uczynienia go przedmiotem wiary, błądzimy, gdyż niedostrzegamy w nim działania Ducha. W normalnych napięciach pomiędzy jednostką a ogółem, pomiędzy kościołem powszechnym a lokalnym, między wspólnotą nadprzyrodzoną a wspólnotą braci potrzebujemy przyprawić Kościół pielgrzymujący obecnością Królestwa Bożego. W modlitwie kolekty celebracji eucharystycznej Wigilii prosimy Boga «aby Duch Święty zjednoczył rozdzielone narody, aby każdy w swoim języku oddawał [Mu] chwałę».

Obecnie musimy prosić Boga abyśmy umieli odkryć Ducha jako duszę naszej duszy, i duszę Kościoła.